

Förkortningar och regler kring användning

Hur förkortningar bör skrivas

Förkortningar kan skrivas med eller utan punkter och i många fall är båda sätten korrekta.

Det kan finnas en fördel med att använda punkter i förkortningar då det hindrar att ett radbyte delar av en förkortning. Använder du inte punkter ska du använda mellanrum. Om du förkortar till exempel ska förkortningen skrivas *t.ex.* eller *t ex* och inte *tex*.

I vissa fall skrivs punkten ut efter förkortningen. Detta är regeln då ett enda ord förkortas, men det gäller även i vissa andra fall såsom *dvs.* (det vill säga) och *osv.* (och så vidare).

Punkter eller mellanrum ska sättas ut på rätt ställen. Förkortningen för med flera ska skrivas *m.fl.* och inte *m.f.l.* eller på något annat sätt. Det finns även ett fåtal tillfällen där kolon används, till exempel *S:t* för Sankt.

En förkortning ska inte påbörjas med stor bokstav, såvida den inte alltid skrivs med versal. Undantag är förstås om den inleder en mening. Det finns även förkortningar som *l*(liter) och *el.* (eller) vilka är vi vana att alltid se som små bokstäver medan de av naturliga skäl aldrig påbörjar en mening. Över huvud bör du vara restriktiv med att inleda meningar med en förkortning.

Undvik för många förkortningar

Det finns mängder av förkortningar, men långt ifrån alla är allmänt kända. Därför bör du inte använda förkortningar ifall du är osäker på att den som läser kommer kunna uttyda förkortningen.